

Jaunā Kārtība

#188

11 / 2022 (133)

Mana pieredze Nacionālsociālistu pagrīde Vācijā 20. gadsimta 70. gados

Gerhard Lauck

I daļa: Sagatavošanās frontes apmeklējumam

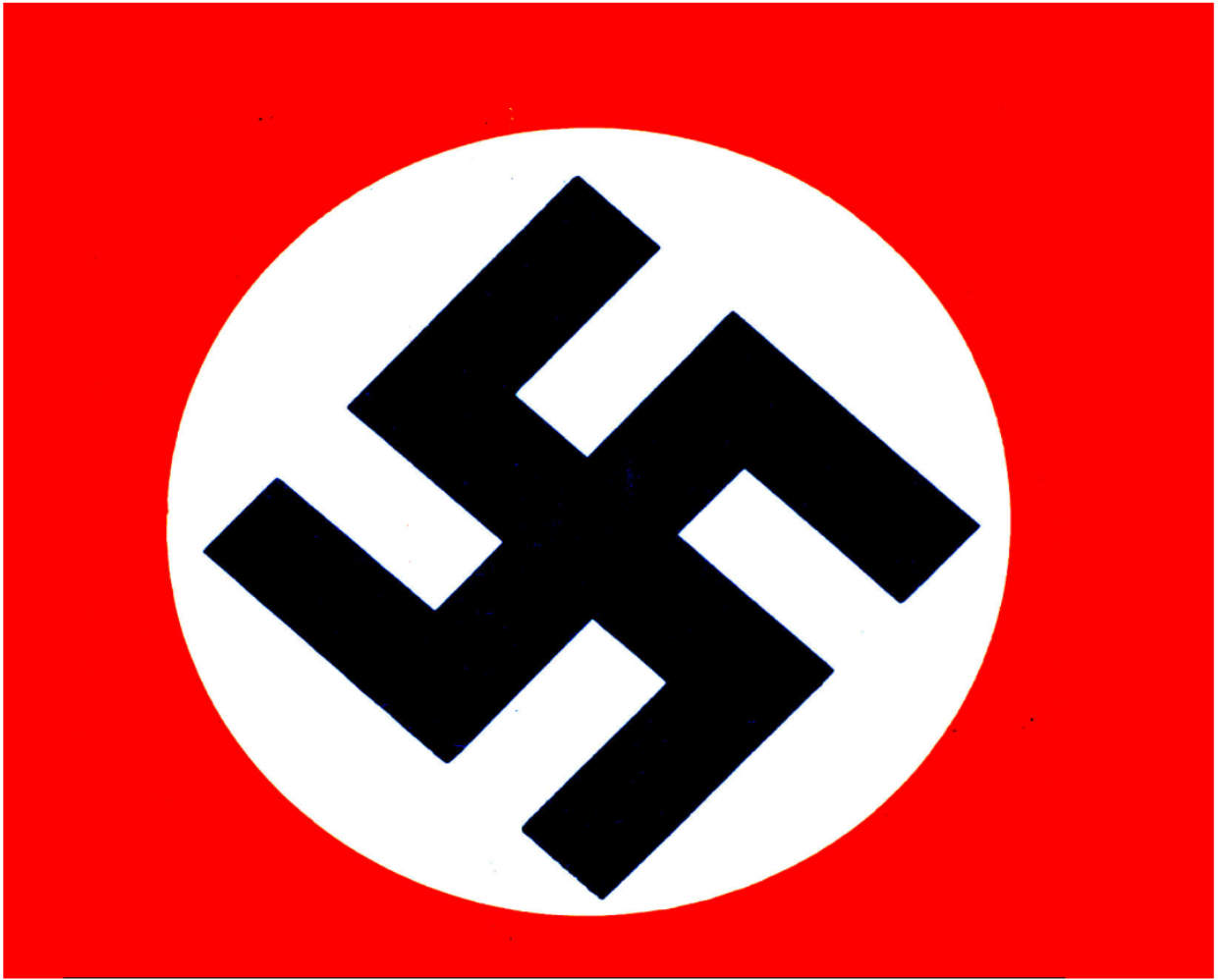
Pirmkārt, nevienam nestāstiet, ka ceļojums ir plānots.

Otrkārt, iegaumējiet katru vārdu un adresi. Tās pierakstīt ir pārāk bīstami. Saraksts var nonākt ienaidnieka rokās. (Tālrunu numuri nav nepieciešami. Telefons var noklausīties.)

Treškārt, iepakojiet vieglu saturu. Viens koferis drēbēm. Viens koferis pārējām lietām. Ceļojuma laikā bagāžu var pazaudēt. (Tas man ir gadījies vairāk nekā vienu reizi.) Vai arī apzināti pamest, lai ātrāk aizbēgtu! (Tas *gandrīz* notika ar mani vairāk nekā vienu reizi.)

Kombinezons ar papildu kabatām. Sadaliet naudu vairākās kabatās. Uzvalks un bikses. Un naudas josta.

II daļa:

Ausländer
RAUS !

NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info

Pirmais kontakts

Lidojiet uz citu Eiropas valsti. Ātri šķērsojiet Vācijas robežu. Neplānoti apmeklējiet kontaktpersonas. Vienkārši klauvē pie durvīm vakarā vai nedēļas nogalē. (Pastāv liela iespēja, ka viņi būs mājās.)

Atveras durvis. Man pretī stāvošās personas sejā parādās pārsteigts skatiens.

"Gerhards, es nezināju, ka tu esi Vācijā!"

"Jā, tāda ir ideja."

Biedra sieva gatavo ēdienu.

Mēs kļūstam par labiem draugiem. Tas attiecas arī uz viņa ģimeni. Un viņa mājdzīvniekus.

Mēs izstrādājam vienkāršu kodu. Tikai mums diviem. Nevienam citam. Un līdz ar to aprobežojamies tikai ar dažiem galvenajiem jēdzieniem. Piemēram, kodu nosaukumi un iespējamās tikšanās vietas. Jo man būs jāatceras *daudzi dažādi kodi*. (Šim nolūkam ļoti noderīgi ir privāti joki.)

Mēs sarunājamies līdz nākamajam rītam. Nogulējam tikai dažas stundas. Tad biedrs dodas uz darbu. Un es dodos uz nākamo tikšanos.

Pirmās dienas ir īpaši intensīvas. Es vēlos paveikt pēc iespējas vairāk. Pirms politiskā policija sapratīs, ka esmu valstī.

Paiet nedēļas vai pat mēneši. Tad es aizbraucu no Vācijas.

Ja vien es nesaņemu uzaicinājumu, no kura vienkārši nevaru atteikties. Un iereģistrēties luksusa viesnīcā. Kā valsts viesis.

III daļa: Pirmā vizīte Tēvzemē

1972. gada septembris.

Es esmu Ņujorkas lidostā. Pēkšņi ziņu paziņojums: Izraēlas olimpiskā komanda ir nogalināta! (Protams, man ir žēl palestīniešu.)

Nākamajā dienā es pirmo reizi ierodos Eiropā. Vilciena stacijā es dzirdu, ka kāds sauc manu vārdu. Es pagriežos un ieraugu pievilcīgu jaunu studentu, kuru bi-

ju pazinusi koledžā. (Ne Bībeles izpratnē.)

Pirmais biedrs, ko satieku Vācijā savā pirmajā braucienā, ir vecs SA vīrs. Viņš bija aizbēdzis no komunistu zonas, kad uzzināja, ka komunisti ierodas viņu arestēt *trešo reizi*.

Pirmajā vakarā mēs dodamies pastaigā pa lauku taku. Es noliecos. Paņemu sauju senču dzimtenes zemes. Un noskūpstu to.

Jāatzīst, ka tas nav garšīgs. Tas nav svarīgi. Tas ir simbolisks žests. Sirsnīgs.

Pa ceļam atpakaļ uz mājām viņš norāda uz gravu. Mums ir jāizvairās no tās vietas. Mežacūkas!

Viņa senā lauku māja ir pieticīga. Āra māja. Virtuves krāsns nodrošina vienīgo apkuri.

Kad mēs apsēžamies pie pirmā galda, viņš ar lepnumu norāda uz svastikām uz šķīvjiem un sudraba traukiem. Trešā reiha oriģināli!

Vēlāk viņš man uzdāvina oriģinālu, ar rokām šūtu SA aproci. Tā kļūst par vienu no manām visdārgākajām mantām. Kopā ar mūsu ģimenes Bībeli. Un vācu MEIN KAMPF oriģināls, ko man uzdāvināja kāds amerikāņu biedrs. (Viņš to bija iegādājies Ņujorkas lietotu grāmatu veikalā par 10 dolāriem).

Nākamo nedēļu laikā apciemoju biedrus, kas izkaisīti pa visu Vāciju.

Kad uzzinām, ka kāds biedrs ir arestēts, es dodos vēl vienā plašā braucienā, lai informētu biedrus. (Mēs neuzticamies telefoniem.) Šā brauciena laikā es esmu noraizējies, ka mani varētu arestēt. Bet tas nenotiek. Es pabeidzu šo uzdevumu un droši atgriežos ASV.

IV daļa: Mana personīgā pieredze

Es klauvēju pie dzīvokļa durvīm. Tās atver tumšmatains vīrietis. Viņš smaida. Uzliek rokas man uz pleciem. Un noskūpst manu čeku.

Es uzsaucu: "Labi, ka es zinu, ka jūs esat francūzis. Citādi es tev iesitīšu pa degunu!"

Mēs abi smejamies.

Tad es satieku viņa sievu. Un kaķi. (Kaķis vēlāk nozog zeķu pāri no mana kofera. Nākamā apmeklējuma laikā tās tiek atdotas.)

Šis franču Waffen-SS divīzijas "Charlemagne" veterāns bija cīnījies Berlīnes kaujā. Viņam ir daudz interesantu stāstu!

Pēc kara viņš iestājās Francijas Ārlietu leģionā. Karoja Alžīrijā. Pievienojās OAS sacelšanās kustībai. Aizbēga uz Vāciju.

Zvanās tālrunis. Viņš atbild. Īsa saruna.

Viņš skaidro: "Tas bija biedrs. Tuvojas policija. Mums ir laiks pabeigt šo vīna glāzi. Bet pēc tam mums jāiet."

Mēs to darām. Tad ejam uz tuvējo krodziņu. Tā pieder citam biedram. Mēs tur

pavadām dažas stundas. Mūsu saruna šokē citu viesi. Bet neviens neizsauc policiju.

Citā reizē viņš man pasniedz mazu lapiņu. Uz tās ir daži neparasti simboli. Viņš liek man to paturēt. Bet nepaskaidro tās nozīmi. Un es arī nejautāju.

Liels gods! Esmu uzaicināts uz leģendārā "Stuka" asa pulkveža Hansa Ulriha Rudeļa mājām. (Pusgadsimtu vēlāk es joprojām atceros adresi.)

Rūdels veica vairāk nekā 2000 kaujas lidojumu. Iznīcinājis 500-600 tanku. Nogremdēja kaujas kuģi un kreiseri. Bija Otrā pasaules kara visvairāk apbalvotais vācu karavīrs. (Hitlers tikai viņam vienīgajam bija piešķīris īpašu medaļu.)

Arī pēc kara Rūdels palika uzticīgs nacionālsociālists.

Ieejot viņa mājās, es ieraugu viņa medaļas vitrīnā pie sienas.

Viņa mazais dēls vēlas vizināties ar cūciņu mugurā. Es ar prieku viņam to doodu.

Šis Tarzāna fans nozog manu pildspalvu un paslēpj to kāmjā būrī. Bet viņa māte to atrod un atdod man.

Kad mēs ar Rudeli ejam pa kalnu taku, viņš jautā, vai man nav bail no augstuma. Šis jautājums mani mulšina. Tad es paskatos uz sāniem. Un ieraugu stāvu klinti, kas atrodas tūlīt aiz krūmiem!

Viņš saka, ka dažreiz vēlas, lai viņam būtu slīpas acis. Jo japāņiem ir lielāka cieņa pret saviem karavīriem.

Mēs ar Rudeli esam vienisprātis, ka Hitlers bija pārāk humāns. Viņš komentē: "Pretējā gadījumā mēs būtu uzvarējuši karā."

Atgriezoties viņa mājā, mēs dzeram tēju kopā ar viņa sievu un vīramāti. Visi uzticīgi nacionālsociālisti!

Otto Rīss man pasniedz žurnāla DER LANDSER eksemplāru. Šajā numurā aprakstīts, kā viņš kļuva par vienu no nedaudzajiem ierindas karavīriem, kas apbalvoti ar Dzelzs krusta bruņinieku krustu.

Vienatnē. Ievainots. Apkalpo bojātu prettanku lielgabalu. Viņš iznīcināja desmit krievu tankus.

Tagad viņš ir taksists. Viņam ir mājdzīvnieks boa constrictor. Un aktīvi darbojas nacionālsociālistu kustībā.

Uzstājos ar īsu runu sanāksmē, kurā piedalās nacionālisti no vairākām Eiropas valstīm.

Nejauši pēc tam lielā alus zālē sastopu citus pasākuma dalībniekus. Viens no viņiem ir pēckara Vācijas Luftwaffe. (Nākamo gadu laikā viņš katru reizi, kad viņa vienība trenējas ASV, nosūta mums ziedojumu.)

Vairāki no mums, tostarp daži spāņi, dodas uz Feldherrnhalle. Mēs stāvam tieši tajā vietā, kur kādreiz atradās 1923. gada 9. novembra mocekļu piemiņas plāksne. Paceļam rokas Hitlera sveicienā. Un dziedam Horsta Vesela Lied.

Garām ejošie cilvēki smaida.

Trīs biedri vēlas nodziedāt dziesmu. Bet katrs zina citu tekstu. Vecais vētrinieks zina nacionālsociālistu tekstu. No komunistu zonas izbēgušais biedrs zina Volksarmee tekstu. Es zinu Bundesvēra tekstu. (Es biju iegaumējis tekstu uz ierakstu vāciņa aizmugures.)

Mēs ar biedru sēžam pie viņa virtuves galda. Zvanīts pie durvīm. Viņš dodas pie durvīm un atgriežas ar draugu. Mēs trīs sēžam pie galda. Mans biedrs mūs iepazīstina.

"Gerhards, šis ir mans draugs X. Viņš ir policijas priekšnieks."

"X, tas Gerharda Lauka. Viņš ir NSDAP/AO vadītājs."

Es esmu pārsteigts un šokēts. "X" ir tikpat pārsteigts.

"X" lec uz augšu.

Un paspiež man roku!

Jautrība zem svastikas

Nacionālsociālistu aktivismam ir arī gaišāki brīži! Šeit ir fragments no Gerharda Lauka grāmatiņas "Jautrība zem svastikas".

Es biju Sentluisā pie vietējiem biedriem. Ejot pa ielu, mans pavadonis norādīja uz avīžu stendu, kuru vadīja "vecs komunistis ebrejs".

Protams, tuvojoties tuvāk, es ieraudzīju atklāti izvietotu komunistu partijas avīzi. Es viņam jautāju: "Vai jūs esat komunisti?" Viņš atbildēja: "Es esmu antifašists."

"Nu, es redzu, ka jūs pārdodat *komunistu* avīzi. Vai jūs pārdodat arī *nacionālsociālistu* avīzi?" (Protams, viņš to nedarīja.)

Es paskatījos viņam acīs, pasmaidīju un teicu: "Uz tikšanos pie krāsnīm!"

Kad mēs ar draugu pagriezāmies un smejojoties aizgājām prom, viņa "antifašistiskie" kļiedzieni bija dzirdami diezgan ilgu laiku.

* * * * *

Pie durvīm atskanēja klauvējiens. Atverot tās, es ieraudzīju divus vīriešus treniņtērpos. Viņi sevi prezentēja kā FIB aģentus un uzrādīja savas nozīmītes. Nu, es jau kādu laiku biju gaidījis FIB apmeklējumu... bet ne šorīt.

Kad mani sāka izjautāt par kādu biedru, es vienkārši atbildēju: "I kann kein Englisch". ("Es nerunāju angļiski.")

Taču tas nedarbojās. Viens atbildēja: "Das macht nichts aus. Ich kann Deutsch." ("Tas nav svarīgi. Es varu runāt vāciski.")

Turpmākajā sarunā es it kā radīju iespaidu, ka mans vārds ir "Otto Schmierkäse", un domāju, ka šis cilvēks strādā "Franz Eher Verlag" [vācu "*Mein Kampf*" izdevējs]. Protams, es nezināju tā cilvēka adresi, kuru viņi meklēja.

Tiklīdz viņi aizgāja, es uzvilku mēteli un devos uz tuvāko taksofonu. Viņiem gadījās braukt apkārt kvartālam un viņi redzēja mani ejam. Nevienam nemāja ar roku.

Tagad par sliktāko daļu. Divas skaistas, jaunas meitenes, kas gāja pa to pašu ietvi, man pasmaidīja. Man paātrinājās pulss, domājot par viņu iepazīšanos. Diemžēl es jutos spiests pēc iespējas ātrāk nokļūt līdz taksofonam (vairāku kvartālu attālumā). Tāpēc meitenes aizbēga. Velns!

Kad es atgriezos, kaimiņu zēns pasmaidīja, pacēla roku sveicienā un sagaidīja mani ar skaļu *Heil Hitler!*

Brīnums, interesanti, kā *viņš* to uzzināja?

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRACHE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUBERORGANISATION

Heute führt mich die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung zurück als ja zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalisten sind weniger erbarmliche Völker und Rassenmenschen stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker! – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kammerschmug.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegszeiten" oder im "Normalzustand", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug an Bord der Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prīekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthousand.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojta retas lietas no dažādām vietām

the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a handfull of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!